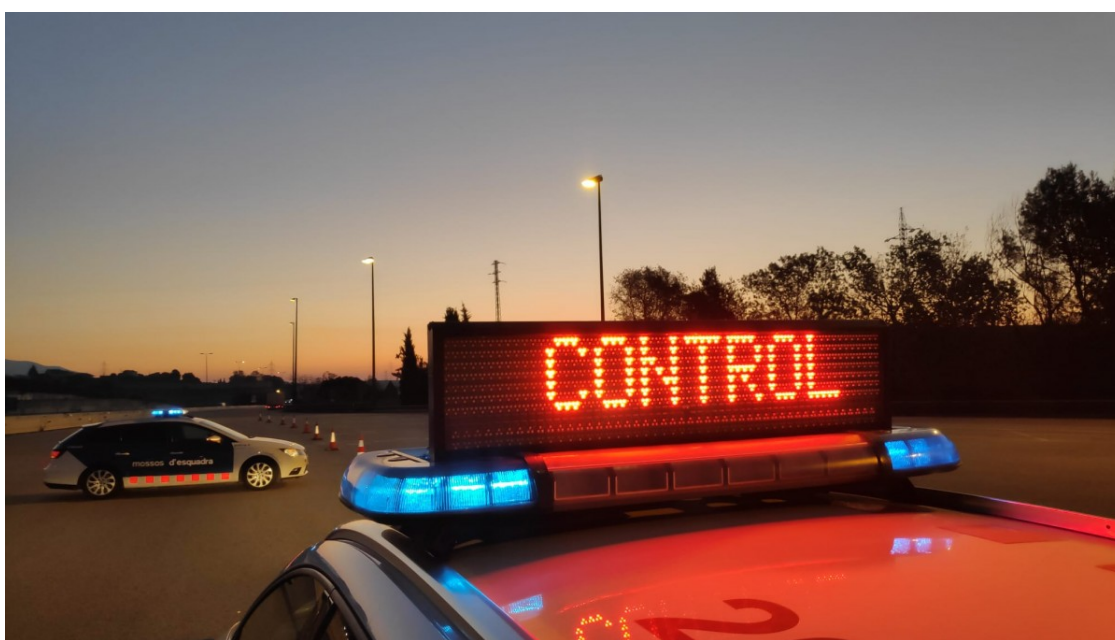

La síndrome d'Estocolm i la llibertat

«I què es el correcte? Seguir les directrius d'aquells que ja en el passat han agafat els diners de sanitat i educació i els han utilitzat per fer-ne avions militars? Qui diu la veritat? Hi ha un bri de veritat en tot això?» | «Siguem lliures i no creiem amb tanta ceguesa, perquè perillós o no el que està passant, vigilem que la síndrome d'Estocolm no deixi via lliure a un control de la població que pot servir d'excusa, ara ja, per qualsevol cosa»

Vehicles policials en un control dels Mossos d'Esquadra | Mossos d'Esquadra

Tancats i confinats, esperem que les explicacions que ens donen ens convencin. Alguns es creuen les explicacions, exercint una voluntat de ferro davant de complir el que els experts diuen. Alguns altres es pregunten el per què i no hi troben resposta.

La crisi del Covid19 està obrint en les nostres delicades ments controlades pel sistema un batibull de sensacions i sentiments contradictoris. Fem, en la majoria de casos, cas a totes les informacions que ens donen i establim el nostre modus de vida sota la màxima de «corre comes ajudeu-me» a tacar-nos a casa i acceptar amb resignació que ens modifiquin la vida de cap a peus, sota les informacions de militars, polítics mediocres i metges que, quan Wuhan estava confinada, reien dient que el grip estacional realment era pitjor problema.

Gent sense ingressos a causa de pèrdues de feina en negre o per ERTO als quals en molts casos empreses sense tenir-ne necessitat i hi accedeixen per treure'n benefici. I aquí estem, tancats, nens tornant-se bojós i adults en consonància amb ells. Guants sí o guants no; mascarates sí, depèn del tipus, o no depèn del tipus, depèn de la distància de seguretat. Reaccionem com a ciutadans denunciant als veïns i pressionant, els més fidels de l'ordre, aquells que pensen que al final, val més agafar-ho.

I què es el correcte? Seguir les directrius d'aquells que ja en el passat han agafat els diners de sanitat i educació i els han utilitzat per fer-ne avions militars? Qui diu la veritat? Hi ha un bri de

veritat en tot això? Què és veritat i què és mentida? Mor la gent gran, però perquè van trigar tres setmanes a prendre el control de les residències.

Quina és la llibertat individual de decidir què fer amb la vida d'un mateix i quina és la línia que hem de complir com a comunitat? Com podem viure amb autèntics *hooligans* de les mesures preses i l'obligació paramilitar de complir tots igual com feixistes o la llibertat de decidir i confiar amb el comportament social.

Perquè hi ha països que només han demanat distanciament social com a Suècia i França torna a les escoles amb unes mesures deshumanitzades als infants.

Ens hem de plantejar les coses i no sentir amor pels nostres governants perquè estem segrestats per ells i la gent compleix sense preguntar quan molts dels que compleixen estan precisament malament per culpa dels mateixos.

Siguem lliures i no creiem amb tanta ceguesa, perquè perillós o no el que està passant, vigilem que la síndrome d'Estocolm no deixi via lliure a un control de la població que pot servir d'excusa, ara ja, per qualsevol cosa. Tota aquesta il·lusió del fals control de la situació ens generarà una situació de Matrix on tothom creu estar segur per una falsa veritat.

Val més preguntar-se per què, que no pas preguntar-se a un mateix què ha fet i sigui massa tard. No sé qui té la veritat o qui té més raó, si es que es pot tenir, però cal estar ben segur, dins de les possibilitats, perquè si no perdrem la llibertat per no voler exercir el pensament crític.